

בדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מロン הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רוח' הרואה 2 אלעד, ישראל. טל. 03-9097022

הගליון מופץ בכל בתיה הנקראת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוי הלכה

חינוך קטן לתפילין בזמנינו
מתוך שhort ויען יצחק ח"א סי' טז
למן הגדי רצאבי שליט"א
נשאלתי מהכם אחד כdot מה
לעשות על אודות שרצו לנו לתקן את
בנו במצבות תפילין כמו שנים לפני
היותו בן שלוש עשרה, כפי מנהג
אבותינו וכונוך בשלחן ערוך
המקוצר הלכות תפילין סימן ט
סעיף ל"א, אך זאת אי אפשר
במוסדות החינוך שאצלו, כיון
שרובם בני שאר קהילות שאין
מניחים תפילין אלא סמוך לגיל
שלוש עשרה, ואי אפשר שישנה
ילד זה משאר הילדים המתפללים
עמו שם: המשך בעמוד השלישי.

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל התה"ת

ואתה תעוזה את בני ישראל, ויקחו אלק' שמון זית זה, כהית למיאור, להעלת נר
תמיד (שמות כט).

כתב ב'אור החיים' הקדוש על פס' זה: טעם אמרו 'אליך' יתבادر על דרך מה
שאמרו במסכת שבת וכייצרנו והעלו רക הנזרך לענייננו. ובדרך רמזו יתבادر
הכתוב על דרך מאמר הובא בספר זה והר חדש (בראשית ח) כי ד' גליות של ישראל
כל אחד מהם נג אלו בזכות אחד, גלות הראשון נג אלו בזכות אברהם אבינו
עליו השלום, ב' נג אלו בזכות יצחק, ג' בזכות יעקב, והד' תלוי בזכות משה ולזה
נתארך הгалות כי כל עוד שאין עוסקים בתורה ובמצות אין משה חפץ לגאול עם
בטלנים מן התורה.

זה הוא שרמו הכתוב כאן באומרו אתה תעוזה את בני ישראל על דרך (תהלים צ"א)
כי מלאכיו יצווה, או על דרך אומרים זיל אין צ' אלא מלכות כי הוא מלך עליון
לעתיד ותנאי הוא הדבר שיעסקו ישראל בתורה.

זה הוא אמרו זיקחו אלק' שמון זית זו ירמו אל התורה שנמשלה לשמן מה
השמן מאריך לעולם כך התורה והם דברי הוזהר שתכתבו בסמוך, ודחקך לומר זו
שצרכין לעסוק בתורה לשם בליך שמרים שהם לקנתר ח'או להתגדל וכדומה
אללה הם שמריה.

ואמר עוד כתית פירוש שצרכין לעסוק בתורה ולכתח גופם וכחם על דרך אומרים (מדרכ' ט"ה) זאת התורה אדם כי ימות (ברכות ס"ב)
וכבר כתבת עניין זה בחפצי (חפץ ח') בענייני המימים בה יעוזן שם.

ואומרו למאור תפרש גם כן כי דרכנו כי בזמנ הגלות נחשך מאור הלבנה שנקראת המאור הקטן ונפרד אלף ממנה ושפחה
תיריש גבירתה, ולזה יצו כי יכוין בזמן זית להאר למאור ולהיחדו במקומן גם יכוין אל המאור הגדל, כי כבר ידעת מאמרם זיל
(מגילה כ"ט), בפסוק (דברים לא) ז"ש ב"ה ממה שלא אמר והשיב, גם מאמרם זיל (תענית ח) בפסוק לא'ABA בער' והבן.
ואומרו להעלת' וגוי' עליה תמיד ותמיד זה אין לו שיעור ולא תשוב לדאה עוד והיה לה ה' לאור עולם. ואולי שכיוון עוד לומר
למאור להעלות נר תמיד כי המאור הגדל הוא יעלה הנר תמיד על דרך אומרים (ישע' ס"ב) נשבע ה' וגוי' אם את דגnek והיית
רק למעללה: עכ"ל.

וידעו מה שפירשו חז"ל (שבת כא). בזהיל': להעלות נר תמיד. מدلיק עד שתהא שלחת עולה מלאיה. עכ"ל.
ונראה להסביר כל זה לחינוך הבנים, שהוא האדם מבחן את בניו, עד כדי כך שתהיה שלחת עולה מלאיה, ר"ל, שהילד יגיע
לידי הבנה שלא לכבוד הוריו או מחנכיו הוא לומד ומקים התורה, אלא לכבוד ה' ב"ה. וכך חשוב תמיד להdagish לילדים שמה
שאנו מחנכים אותם לתורה ולמצוות, וזה לא בשבלנו ולא בכדי לרצות שום אדם בעולם, אלא בשביל עצם לעשות רוח נחת
רוח ליוצרים שהוא הנוטן לאדם חיות וחיל וכו'. וכך יחוור הדבר בלבבם ממילא קיימו את התורה מעצם גם כאשר אינם
בנסיבות מחייבים. ובאמת זואים להדריא את ההבדלים בין הנערם המתבגרים, שיש מי שעסוק בתורה גם שלא בשעת הסדרים
וגם בין הומנים וגם כאשר לא מקבל תגמול על לימודיו. ואין ספק שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה, אך יש לתת לב ושינוי
וחදוד הדברים תמיד באוני הילדים, ועמלינו הם הבנים, ויה"ר שתיקים בנו אין פרץ ואין יוצאת' וגוי', אכ"יד.

יתפרק משפע גരילה העליונה, האנשים רמי המעללה אשר בעלומם שם הם חפעים, ומסיעים רנות
لتהי' באבה ובשמחה לצעי' שוט גבויים. יملא' כל משאלותם לבם לטובה, ויאיר' מיהם בטוב
ובנעימים, ויזנו להיות תמיד מן העתגומים, ויראו כל זעם צדיקים ישראלים ורים לאבותינו הקדושים אל"ר

מחידושי רבותינו

זהו גזבר
לא של ממו
ואף שמורים ממנו
בין הפורטים נגונה יוגרל פטש!

פתרונות 'משפטים'
אחדה חייה! הבדים של כל המשקן
שאינם בד [בג'] אך הם בד [מטה].
הזכה בהגלה: מתניה נהרי.
מי בתמונה: הרב ציון צובייר.
הזכה בהגלה: אברהם עמר

מה העניין לומר פיטום הקטורת בשבת
שהריית אחר התפילה אפילו למי שכבר אמר
זאת בתיקון שלפני התפילה, ונפק'ם בזאת,
וחיזוק בנושא התפילה

מתוך השיעור השבועי מוצש'ק שהלח לך התש"ע,
של מרן הגאון הרב יצחק רצבי שליט"א,

יש שטינו, שהרי בשבת בעצם אומרים את פיטום הקטורת פעמיים. פעם ראשונה בתיקון, לפני התפילה, מי שמקדים ובא. ביום חול בלבד לא נהגים לומר פיטום הקטורת לפני התפילה. הספרדים וגם האשכנזים שנוהגים לומר, זה על פי האר"י שאמר להגיד את פיטום הקטורת שלוש פעמים ביום, בשחרית פעמיים, ובמנחה פעם אחת. אבל מהרי"ץ מביא בשם הוור להגיד זאת פעמיים ביום. ביום חול, בלאו הכי אנחנו לא אומרים הרבה תפילות לפני ברוך שאמר, כי לא תיקנו אותם חול דין מהרי"ץ אומר, שבודאי שחייב וטוב לומר את התקין גם ביום חול, אבל כיון שאין פנאי ביום חול דין לא נהגו לומר. גם בסידורי הגאנונים וברמבי"ם זה לא כתוב, לא הוודו לה' ולא כל הדברים האחרים שאומרים בעדות אחרות ביום חול לפני התפילה. אבותינו לא קבעו זאת כלל ועיקר, ולא נהגו לאמרם. אבל מהרי"ץ כותב שרצוי והגאון לומר את זה, אפילו ביום חול.

מי בתמונה?

בין הפורטים נגונה יוגרל פטש

בשבת, ישנו כאשר שמשמיטים את פיטום הקטורת בסיום התפילה, והם טוענים שכיוון שכבר אמרנו פיטום הקטורת בתיקון שלפני התפילה, מדובר באותו שוב אחרי התפילה.

אך הדבר אינו כך פשוט. שלא ייחסו שאם כבר אמרו לפני התפילה, זה מועיל גם לסוף התפילה. מובה בספר המקובלים, שיש חשיבות גדולה להגיד פיטום הקטורת לפני סוף התפילה. כתוב כך, שגם רבים לדמות ענייט ליתר המזומנים של חול שאין אומרים אותם בשבת, כתוב בחמ"י דף פ"ג ע"ד שזה טעות, לא ראי זה כראוי זה. כל עיקר המזומנים בחול להוריד העולמות לאחר שעלו. אבל בשבת, כיון שעלו, לא ירצו. לפיכך יפקד מושבם של מזומנים בשבת. לא כן פיטום הקטורת אחרי התפילה, שבא להבריח החיצונים והקליפות שלא יתחזו בתפילה, אם אין לנו מלאמו אחר התפילה אף בשבת, כי לא יעדר אייה שגיאה או רעינו חיצוני בתפילה. דהיינו, בפייטום הקטורת יש סגולה. כמו שהמטרה החיצונית בקטורת, שיש בה ריח טוב להעיבר ריח רע, כך הרמו שלה להעיבר את כל הטומאה ואת כל הכוחות החיצוניים שיכולים להידבק בתפילה. ואם חיז'ו אייה מחשבות לא טובות בתפילה, או שלא ביוון נכון, ע"י אמרית פיטום הקטורת אחרי התפילה, מיתכן הכל. הוא ממשיך לדבר בעניינים נוספים על פיטום הקטורת. למשל שלבן מהרי"ץ לא התייחס לזה, כי הוא סמן על מה שכותב כאן, גם בספר סדר היום כתוב שקטורת זה מלשון קשר, תקשירי (יהושע ב, י"ח) תרגומו תקטרין. זה מקשר את כל העולמות, ויש חשיבות להגיד זאת. לכן גם מי שאמר פיטום הקטורת לפני התפילה, שלא יזל מלאמנה גם אחרי התפילה. תקו את הדברים לתשומת לב.

בתשובה לשאלת מהקהל: מצד ההלכה אין חייב לומר פיטום הקטורת, אבל הוא דבר חשוב. אדרבה, אם כבר יש עניין, זה בסוף התפילה, כדי לתקן את כל התפילה. העיקר הוא בסוף התפילה. בשבת בכלל שיש פנאי, הכניסו גם בתחילת התפילה, אבל לא הפוך. הרי ישנו הרבה דברים שבסוף משמשים, ובשבת אומרים, אפילו ה' מלך, ביום חול אנחנו לא אומרים בעמידה, ובשבת כן. פרשת העקידה, רבים אינם אומרים לא בשחרית ולא במנחה, אבל בשבת בשחרית אומרים, כי יש יותר פנאי. לכן פיטום הקטורת מאוחר ויש חשיבות לאמרו בסוף התפילה יותר מתחילה התפילה, שכן אם יש ברירה להגיד או בהתחילה או בסוף, עדיף להגיד בסוף.

במנחה גם חשוב לאמרו, אבל לא בסוף, אלא בהתחילה. בסוף מנחה, או בערבית, הוא זמן לא טוב, כי ינטו צלי ערב. אסור להתגרות בחיצונים. לכן צריך לאמרו קודם קודם התפילה. יצא שאנו אומרים בחול את פיטום הקטורת פעמיים. פעם אחת, אחרי תפילת שחרית, ופעם נוספת, לפני מנחה, בדוקוא. אבל בשבת שמוסיפים הרבה דברים, כגון העקידה, הוודו, אייזה מקום, ר' ישמעאל אומר, כל מה שאצל הספרדים אומרים ביום חול אומרים אצלנו בשבת. אני יודע אם הם אומרים או בולעים, אבל זה מה שכותב בסידורייהם. פעם מישחו פרנס, שיתן פרנס למי שיביא מקור שלא צריך להגיד קרבנות בשחרית בחול. לא הבנתי מה הוא רוצה. הם חושבים שהוא לומר זאת בעולם. בנוסח הגאנונים לא נזכר דבר זה, ברוב האי גאון לא מובא, גם ברמבי"ם ובספרי אבותינו הדבר בכלל לא מזכיר. לכן לא שאנו משמשים את זה חז'י, אלא שמלכתה זה לא כתוב. אצל הספרדים זה כתוב בסידור, לכן הם חיבים להגיד, לכתילה בכל אופן. אבל אצלנו זה בכלל לא כתוב, חוץ משבת. אבל מהרי"ץ אומר שהגאון וראוי מי שיכول לומר את התקין גם ביום חול לפני התפילה, בודאי שהוא רצוי, והכל לפי העניין ולפי האדם. צריך לדעת, ודיברנו על זה כאן בביבה"ד בלילה שבת, כי היום לצערינו יש אנשים שמקברים בתפילות. משתמשים לעשوت את

עלוי נשמת

סעדייה בן מנזר ז"ל, רפאל בן סעדיה
וז"ל, משה בן סעדיה ז"ל, תנכ"ה

לוז"ק

תומר ישראלי בן יעקב
וואודליה בת מנשה

לרופאות
רדה בת עוד
תחי' בשכחע"י

הלוֹקֶךְ – מה שכינם אמרים הַלּוֹקֶךְ.

התפילה כמה שיותר קצרה. וגם כשהיינו בבית הכנסת, הם מעיניים בספרים תוך כדי התפילה, כאילו בורחים מהתפילה. מתעלמים מהקב"ה. הדבר הזה בפרט בדור שלנו צריך הרבה הרבה ואמונה. התפילה היא מהדברים העומדים בראשו של עולם, ואנשימים מוללים בה. אצל אבותינו לא היה דבר כזה שמשיחופתח ספר באמצעותם התפילה. רק בדור שלנו נהיה הדבר הזה, שישובים באמצעותם התפילה ומתחילה למד. ועודיו שזו עיטה יער הרע. גם מבחינה הלכתית זה אסור. הדבר כתוב בכל הפסוקים (עי' בשלחן ערוך הל' תפילה סי' צ' סעיף י"ח), שבזמן התפילה, אפילו אדם שנמצא עם ציבור שקוראים תהילים, הוא צריך לקרוא איתם, אסור לפרש מהם. אתה רוצה למדום? תלך למקום אחר. זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד. אבל להיות בבית הכנסת ואתה לומדי? זה פירוש מה שבתורה, אשר מי שעמלו בתורה, ועשה נחת רוח ליזרו. عمل בתורה, אבל לא בזמן התפילה. אם אתה عمل בתורה בזמן התפילה, אתה לא עשה נחת רוח לך"ה.

לרפואת ולזوج הגון הרה"ג יהיאל בן יוסף גראפי בשבחע"

ואתה קח לך בשם דראש וגנו' (שמות ל. כב)

בליל ג' ד' אדר א' תרע"ו רأיתי במראה החלום שיש קבוצת אנשים מקהלה לנו מהחיים ומהנעדרים לומדים ומתפללים بعد אחינו שבמצרים שהם בצד שמאל השחק"ה יוציאים לחירות. ואחינו היה לומד לפניהם פסוק אתה קח לך בשם דראש. שפ' זה מרמז על האשה שבסבב את בעלה במעשה הטובים במאה שעוזרת לו בהכנת ערבי הבית ובפרט במאה שמסייעת לו בעסק התורה. והכוונה לומר שתתקח לך אשה הגונה הגרמת לך להתבשם בגשמי וברוחני בעוה"ז ולעה"ב עיי' מעשה הטובים וכמ"ש היל' עטרת בעלה ובזה תהיה לראש ע"ב. (ואז הקצתו וייען שהוא חידוש תורה כתבתין).
(פתחון טוב' למחר"א נdry זצ"ל)

פנוני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

והשבתי בס"ד שיחנכו לך בזמנים האפשריים, כגון ביום בין הזמנים שאנו הבן מתפלל עמו בבית הכנסת, אי נמי בתפילה מנהה שלתעניות שמנוגנו להניח תפילין, ובכל כהאי גונא ימים המזומנים. לפי שאין שום קפidea אם במקצת ימים ינית, ובקטן לא ניתן, כי על כל פנים נמצא מרוחה: וא"ה. בהערה כ"ה שם נוסף: כמו כן אפשר גם שנייה את התפילין בבית, קודם לימודיו או אחריו כן, אף שלא בזמן התפילה, כי העיקר להרגילו על כל פנים בהנחת התפילין.

מהלכות

אבותינו

ברכת הבשימים בחופה

mobaa mesh meren haRav Razi Shlita'a b'konotrim 'mazhalot chofot chotanim' um' n'yab: haRab yidu' deneago abotainu leberk' chofha ul' boshim achor berchot ha'gfen up' haaganim, v'kemo shmeiya haRambam' dis' mokomot shmeiyim b'shimim v'mibrachim u'liyim b'shevi' berchot shechofa, v'hana ha'tum shmeirachim ul' ha'gfen meshos shebshu' berchot n'taken ul' ha'cos af da'iyoz' m'porash bag'mi' v'gem meshos shma'ha [drachim v'yonim yishma lebab anoyan] zohi gem ha'siba shmeirachim ul' boshim meshos shma'ha hanisho'an v'alo'i ho'ay meshos cabod ha'sibna.

v'koyim ain zeh nafuz c'c' aoli meshos shain ha'mitziot como batim shai' u'oshim ha'chofot b'chazirot ha'baitim v'hiya kel la'habia b'shimim v'gom la'zurainu koyim kol dror shelaa no'gim bo ha'aschenozim gem ha'timanim la'. amrati p'um sh'v'ha shish aschenozim um p'atot (simanim) k'yon sh'am la'hi k'alla azu gem ha'timanim la'hi c'k, bo'ao v'nachik t'soba l'h'sidim sh'vezotam anu u'od machzikim bo'oz v'zrich k'la'ha'at ha'manag la'kdumotno.

בדרכיהם אתה לך....

קאת של תורה (ח'ב)

بعد העامل מטה לך בשוק, שלח אליו אבא שלם שבוי זצ"ל משלחת שיצאה מהחנות שכר, לומר לו שיבטל את הגזירה. השלחים הגיעו אל העامل, ובנותיהם ניפח אבא שלם שבוי זצ"ל את הקיבה. ובعود השליחים מדברים עם העامل, התנפח גופו. כל הגוים היו אומרים לו, זה בגין הגזירה שגוררת, חור בר. תוך כדי כך, שיחרד אבא שלם שבוי זצ"ל את הרוח שבקיבתו, וגופו של העامل חזר לכמות שהיא, ואז הקשה את לבו וסירב לבטל את הגזירה. שב שלח אבא שלם שבוי זצ"ל משלחת אל העامل, לומר לו שיבטל את הגזירה. ושוב ניפח את הקיבה, וגופו של העامل התנפח, וכמעט הסכים לבטל את הגזירה. כמו בראונה, שיחרד אבא שלם שבוי זצ"ל את הרוח שבקיבתו, וגופו של העامل חזר לכמות שהיא. ושוב התחרט, ולא ביטל את הגזירה.

בפעם השלישי, שלח אבא שלם שבוי זצ"ל אל העامل משלחת המרכיבת מגוים ויהודים, לומר לו שיבטל את הגזירה. ושוב ניפח את הקיבה, ושוב של העامل התנפח, את הקיבה, וגופו של העامل התנפח, וכך על פי כן לא אבה לבטל את הגזירה. ואז פוץ אבא שלם שבוי זצ"ל את הקיבה, והעامل התפוץ ואיבריו התפוזו. כן יאבדו כל אויביך ה'. ותהי חרדה אלדים בכל השוק. וכל הסוחרים מכרו קאת ליהודים. ולהיהודים הייתה אורה, זו תורה.

המשך איך בילג' שבזוע הבא

לעילוי נשמה חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אורייאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעד בשאריה ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב ז"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, הנצבה

חכמי תימן

הרבי חסן בן ישעיהו חורפי זצ"ל
חי לפני כמאה וחמשים שנה.
היה ממנהיגי הכהן משמאש
שבמחוז ירים.
תנצב"ה.

עוד תלמיד ועלה מכיתה ה'
שהתחיל להיות מיידי יוסט
תפילון כמנוג תימן המוכא
בגמרא וכהורמיב"ס ובש"ע
וכפוסקים, אשריהם ישראל!

התודה...

הברכה...

לאשה היקרה והחשובה, אך
היא עצומה כשרה ורבקה,
ומעשיה ידיה יהלotta, לחוק
התורה ו/gplרט תשב"ר השומרים
מסורת אבותינו הענומה
מרת נָעַם שְׁלֹמֶן תְּהִי
מנשים בעאל תנורך
יח'ר שיטמלוא כל משאלות
לנה לטובה, ותעריך ימים ושנים
בעריונות איתה ונחרוא מעלי'א
היא ואמה, ותזונה לכל מודה
טוונה ולחיי העולם הבא, אל'יר

העורות האורות ותשובות ליהדות

ויתון לשילוח לפקס: 03-9130000 או במייל:

e0504150896@gmail.com

תפארת בניים

מכצעו לומדים בחתימה, בכת
ובתלמוד תורה אשר מתקיים
בתקופה זו לכל תלמידי
הכיתות, זהה בהಗירה בפרשיות

סט

חומשיים גודלים תורה אבות
התלמיד המתמיד

יוסט
כהן
יעי
כיתה נ'
אשריכם
תלמידי
חכמים...

גם אלו התלמידים הנעלים מכיתה אי, חומשיים מאי
תקופה קצרה סיום של עוז פרשה בעמל יצעה ושינוי
רב על כל פסוק ופסוק מהتورה.

עטרת חיים

"עטרת חיים"
ע"ש המוהר"ץ ז"ו ובזכות זצ"ק
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רחוב הרא"ש 2 תל: 03-9097022
בשישיאו ובכבודו טו"ז האמן דבוק' בזק' שליט"א
בראשות רבי אללו' דבורי שליט"א

לק"

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים תורה וצדקה,
עם שמיירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ג

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ג הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

ב'עטרת חיים' שומרם על קדושות הילדים
בסבוז הסעוט למוסדות, לרשרים חדשים
פרטים בפל': 050-4150896 בaddirיות החורמים היקרים

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר טל': 03-9097022

אין בהרשמה התחייב ל渴בלת התלמיד |渴בלת התלמיד מותנית באישור ועתדי הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

תלמידי כיתה ד' אשר
סיימו עד עתה במהלך
השנה כמעט את כל
משימות סדר מועד
בעמל יצעה ושינוי
יצאו לירע להחלף כח
ולהנות מונפלאות
הכראה לאחר
הגשמי הרבים.
למבאים! אהווה
שכזאת, נמצאת רק
בעתרת חיים